

دستیابی به فرمول شیمیایی ساخت بویه EVA

به روش مهندسی معکوس

حمید رضا شاهمحمدی

h_r_shahmo@yahoo.com

موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۶۱۱۶-۱۴۱۵۵

تاریخ پذیرش: اسفند ۱۳۸۴

تاریخ دریافت: تیر ۱۳۸۴

چکیده

برای استخراج فرمول ساخت بویه صیادی از جنس کوپلیمراتیلن وینیل استات (EVA) این تحقیق به روش مهندسی معکوس انجام گردید. برای این منظور از آزمایشهای تجزیه شیمیایی و دستگاهی پیشرفته از جمله FTIR, TG و DSC بر روی محصول نهایی و مواد میانی خط تولید (که از یک کارخانه خارجی بدست آمده بود) استفاده شد. نهایتاً ترکیبات بکار رفته بصورت کمی و کیفی شناسایی و به همراه مطالعات تئوریک فرمول ساخت بشرح زیر تعیین گردید: کوپلیمراتیلن وینیل استات PHR ۸۴، پلی اتیلن سبک PHR ۱۶، یازو دی کرین آمید ۶، اکسید روی ۳، کاتولین ۳، دی کیومیل پر اکساید ۱/۷، استتاریک اسید ۲ و رنگ به میزان دلخواه (همه نسبتها به PHR)

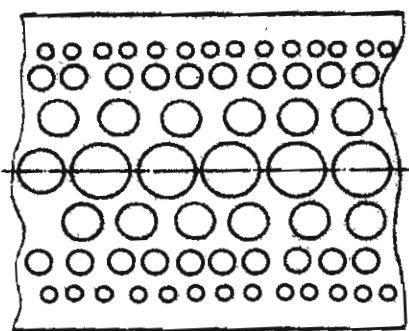
لغات کلیدی: بویه، کوپلیمر اتیلن وینیل استات (E.V.A)، اسفنج ساختمانی

مقدمه

(هر ۱۰ متر آب حدود یک اتمسفر فشار) متراکم و منقبض شده و لذا وزن مخصوص آنها افزایش و خاصیت شناوری آنها کاهش می‌یابد. این وسیله همچنین بدلیل کاربرد آنها در مقابل آفتاب باید مقاومت کافی در تحمل نور خورشید را داشته باشد. بویه یک پلاستیک اسفنجی محسوب می‌شود که خواص آن متأثر از نوع پلیمر بکار رفته در تولید و ساختمان اسفنج است. ویژگی‌های پلیمر (شامل آرایش یافتگی، بلورینگی، تاریخچه حرارتی و خواص شیمیایی آن) خواص فاز پلیمری را تعیین می‌کنند ولی چگالی یک اسفنج تعیین کننده خواص فیزیکی و مکانیکی است (Encyclopedia of Polymer Science and Engineering, 1985).

بویه (Float) وسیله‌ای برای شناور ساختن اجسام بر روی آب یا غوطه‌ور ساختن آنها در عمق بخصوصی از سطح آب می‌باشد. برای نمونه در روش صید گوشگیر یا انتظاری برای نصب تور در آب از قدرت شناوری بویه‌ها در بالا و سنگینی وزنه‌های سربی در پایین تور استفاده می‌شود. همچنین باز نگه داشتن دهانه تور در عمق آب در روش ترال یا ترال میانی به همین روش انجام می‌گردد (شکل ۱).

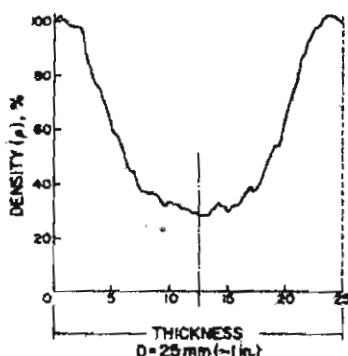
از بویه علاوه بر استفاده در تورهای ماهیگیری در نصب علائم دریایی نیز استفاده می‌شود. با توجه به کاربرد بویه، این وسیله باید از قدرت شناوری زیادی برخوردار بوده و در عین حال مقاومت سایشی و مکانیکی لازم برای جلوگیری از فرسایش ناشی از اصطکاک با طناب و حداکثر مقاومت در برابر نفوذ و جذب آب را داشته باشد، چرا که در صورت جذب آب سنگین شده و شناوری خود را از دست می‌دهد. پاره‌ای از بویه‌ها در عمق آب تحت فشار

شکل ۲: چگونگی توزیع وزن مخصوص یک اسفنج ساختمانی

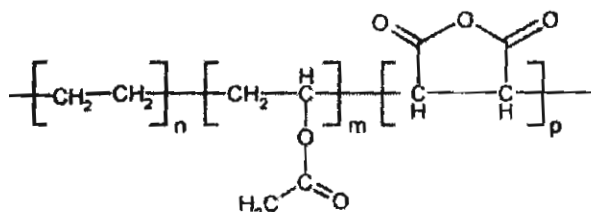

شکل ۱: بویه صیادی سمت راست، نمونه خارجی؛ سمت چپ، نمونه تولیدی پروژه

شکل ۳: پروفیل وزن مخصوص یک اسفنج ساختمانی ترکیبات اصلی بکار رفته در اسفنجهای ساختمانی معمولاً عبارتند از:

- پلیمری با وزن ملکولی بالا مثل پلی اتیلن و کوپلیمرهای آن مثل EVA، پلی استایرن، پلی پرپیلن و پلی اورتان که فرمول شیمیایی اتیلن وینیل استات (EVA) در زیر ارائه شده است.

- برای ایجاد ساختار سلولی استفاده از یک عامل پفزا "Blowing Agent" ضرورت دارد. این عوامل به سه دسته مکانیکی، فیزیکی و شیمیایی تقسیم می‌شوند که مهمترین آنها عوامل پفزای شیمیایی

برای دستیابی به چنین خواصی معمولاً از مواد اسفنجی (فوم) توپر از جنس پلیمرهای مختلف از قبیل پلی اورتانها، پلی کلراید و غیره استفاده می‌شود. طی سالهای اخیر نوع جدیدتری از جنس کوپلیمر پلی اتیلن وینیل استات (E.V.A) به بازارهای جهانی راه یافته است که دارای خواص مناسب و عمر طولانی می‌باشد. اما روش تولید و فرمول ساخت آنها در انحصار پاره‌ای شرکت‌های تولیدی خارجی بوده و از ارائه آن به هر عنوان خودداری می‌کنند و این اطلاعات در منابع علمی نیز منتشر نشده است. لذا هدف از این تحقیق دستیابی به فرمول شیمیایی این محصول به طریق مهندسی معکوس بوده است. در انجام این تحقیق علاوه بر بویه‌های وارداتی (که در برخی سالها میزان واردات آنها بیش از یک میلیون دلار بود) مقداری از مواد میانی تولید مسترچ بدست آمده از یک شرکت خارجی نیز در اختیار بود.

بطور کلی اسفنجهای ساختمانی (Structural foam)

دارای یک مغز سلولی بوده و بتدریج به سمت پوسته بر چگالی افزوده می‌شود تا آنجا که در پوسته تبدیل به یک ساختار غیرسلولی و متراکم می‌شوند (شکل ۲) (Semerdjiev, 1982). پوسته متراکم سبب سختی و خواص فیزیکی و مکانیکی شده، در حالیکه ساختار اسفنجی قسمت میانی کاهش جرم مخصوص را موجب می‌شود (شکل ۳) و بدین ترتیب اینگونه اسفنجها از نسبت استحکام به وزن بالایی برخوردارند که برای کاربرد در بویه‌های صیادی مناسب است.

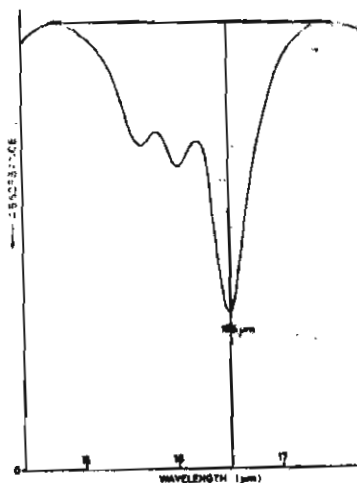
استات کوپلیمرهای حاوی ۳ تا ۳۰ درصد وینیل استات از رابطه زیر استفاده شده است (Haslam et al., 1972).

$$\text{درصد وینیل استات} = K \times \text{میزان جذب در طول موج } 1615 \text{ میکرومتر}$$

ضخامت فیلم

برای استفاده از این رابطه فیلمی از کوپلیمر مورد نظر تهیه می شود که میزان جذب پیک مشخصه (در طول موج ۱۶۱۵ میکرومتر) بین ۲۰ تا ۷۰ درصد باشد تا بیشترین دقت حاصل شود. برای محاسبه ضریب K از طیف کوپلیمرهایی با درصد وینیل استات مشخص استفاده می شود.

در نمودار ۱ بخشی از طیف مادون قرمز یک کوپلیمر حاوی ۲۸ درصد وینیل استات که از فیلمی به ضخامت ۰/۰۷ میلی متر تهیه شده ارائه شده است (Haslam et al., 1992).

نمودار ۱: طیف جذب یک پلیمر EVA حاوی ۲۸ درصد وینیل استات

میزان جذب در طول موج ۱۶۱۵ میکرومتر در این طیف ۰/۲۷۳ است که با در نظر گرفتن درصد وینیل استات کوپلیمر و ضخامت فیلم می توان مقدار ضریب ثابت را بدست آورد یعنی:

$$\frac{0.273}{0.07} \times K = 0.28 \rightarrow K = 7.18 \times 10^{-2}$$

برای اطمینان از این عدد از کوپلیمر اتیلن وینیل استات حاوی ۱۸ درصد وینیل استات با مارک تجاری

(C.B.A: Chemical Blowing Agent) مثل

آزودی کربن آمید "Azodicarbon Amid" است. دیگر ماده اصلی در یک اسفنج، عوامل شبکه کننده "Cross linking Agent" می باشند که برای بهبود خواص فیزیکی، مکانیکی و همچنین پایداری سلولهای تشکیل شده بکار می روند. دی کیومیل پراکسید از جمله مواد پر مصرف در این صنعت می باشد که برای ایجاد اتصالات عرضی زنجیره های پلیمر بکار می رود.

مواد پرکننده برای بهبود خواص مکانیکی یا کاهش قیمت تمام شده مثل الیاف شیشه، اکسیدها، نمکهای فلزی و غیره.

سایر مواد از قبیل پایدار کننده های حرارتی، تاخیر دهنده های آتشگیری، مواد جاذب اشعه فرابنفش، رنگدانه ها، بهبود دهنده های مقاومت ضربه ای، کاهش دهنده های دمای تجزیه عامل پفزای شیمیایی، هسته سازها و غیره نیز ممکن است مورد استفاده واقع شوند اما ترکیب الزامی محسوب نمی شوند.

مواد و روش کار

موادی که از یک شرکت خارجی تولید کننده بویه به مقدار کمی در اختیار بود جهت آنالیز کمی و کیفی مورد استفاده قرار گرفت این مواد عبارت بودند از:

- گرانول پلی اتیلن وینیل استات
- مستریج "Master batch" زرد کم رنگ
- مستریج زرد پررنگ
- نمونه بویه کره ای
- نمونه رنگ استفاده شده در بویه کره ای

و از روش طیفسنجی مادون قرمز استفاده گردیده است. در این روش پس از تولید یک فیلم مناسب از پلیمر (بصورت مذاب یا از محلول پلیمر دریک حلال) و قراردادن فیلم در دستگاه طیفسنج مادون قرمز "IR"، طیف حاصله مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و با بررسی پیک مشخصه طیف نسبت به محاسبه درصد کومنومر اقدام می شود. (Ting et al., 1974). برای تعیین درصد وینیل

چون هر دو فیلم از یک کوپلیمر تهیه و هر دو حاوی ۱۸ درصد وینیل استات هستند فیلم ضخیم‌تر پاسخ درست‌تر داده است. حال با داشتن ضریب K و تهیه فیلم با ضخامت ۰/۲۴ و ۰/۱۷ میلی‌متر از نمونه مجهول و آزمایش IR جذب پیک مشخصه در این دو فیلم بدست آمد:

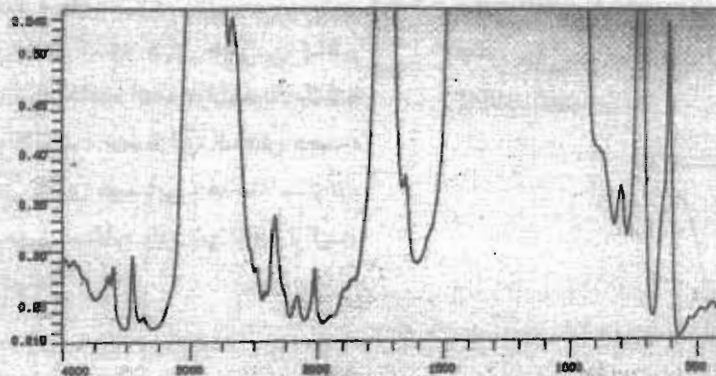
فیلم با ضخامت ۰/۱۹۰ میلی‌متر:

$$\text{درصد وینیل استات} = \frac{0.485}{0.52} \times 7.18 \times 10^{-2} \times 100 = 18.3$$

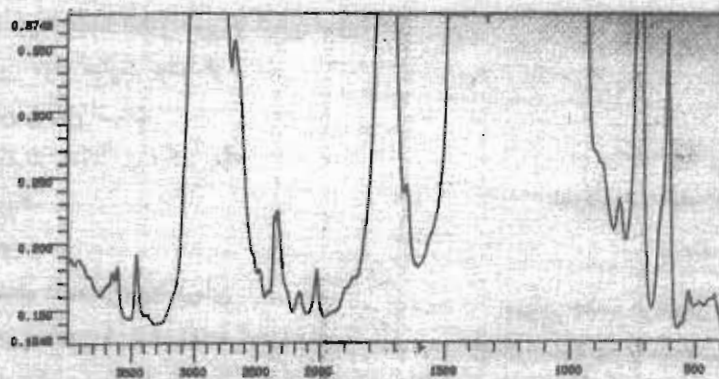
Polyolefines تولیدی شرکت Pielene 1802 Industries limited استفاده و فیلم با ضخامت های ۰/۱۹۰ و ۰/۰۵۴ میلی‌متر تهیه و مشاهده شد که فیلم اول در طول موج ۰/۱۴۸ و فیلم دوم در طول موج مورد نظر ۰/۴۸۵ جذب نشان می‌دهد سپس با ضریب K بدست آمده از کوپلیمر ۲۸ درصدی، درصد کوپلیمر را در این نمونه محاسبه شد:

فیلم با ضخامت ۰/۰۵۴ میلی‌متر:

$$\text{درصد وینیل استات} = \frac{0.128}{0.19} \times 7.18 \times 10^{-2} \times 100 = 19.6$$

نمودار ۲: طیف FTIR فیلم کوپلیمر اتیلن- وینیل استات مجهول با ضخامت ۰/۲۳۴ میلی‌متر

نمودار ۳: طیف FTIR فیلم کوپلیمر اتیلن- وینیل استات مجهول با ضخامت ۰/۱۷۱ میلی‌متر

فیلم با ضخامت ۰/۱۷۱ میلی‌متر:

فیلم با ضخامت ۰/۲۳۴ میلی‌متر:

$$\text{درصد وینیل استات} = \frac{0.358}{0.171} \times 7.18 \times 10^{-2} \times 100 = 15.1$$

$$\text{درصد وینیل استات} = \frac{0.525}{0.233} \times 7.18 \times 10^{-2} \times 100 = 15.5$$

جذب‌های موجود در طول موج $1500-1400 \text{ cm}^{-1}$ و $3700-3600$ حاکی از وجود Kaolin Clay می‌باشد (Hummel & Scholl, 1981).

با توجه به سطوح زیر منحنی پیک‌های نشر این طیف می‌توان پیش‌بینی کرد که غلظت این دو ماده تقریباً مساوی است.

درصدوزنی گرانول EVA ۷۵/۵ درصد

درصد وزنی مستریج زرد کم‌رنگ ۱۶/۴ درصد

درصد وزنی مستریج زرد پررنگ ۸/۱ درصد

طیف DSC مستریج زرد پررنگ (نمودار ۸) یک پیک گرماگیر کاملاً مشخص و تند در دمای $120/8$ درجه سانتیگراد تشکیل داده که حکایت از نقطه ذوب کریستالی پلیمر مورد استفاده را دارد که با EVA تطبیق ندارد. چرا که این کوپلیمر در حداقل وینیل استات که حداکثر نقطه ذوب را دارد بیش از 105 درجه سانتیگراد نیست. از طرفی طیف TG (نمودار ۶) در دمای $120/8$ درجه سانتیگراد هیچ افت وزنی نشان نمی‌دهد و لذا در دمای فوق تنها یک تغییر فازی (ذوب کریستالی) روی داده است و از آنجا که این پلیمر باید یک پلی‌الفین قابل استخراج با EVA باشد می‌توان نتیجه گرفت که یک پلی‌اتیلن سبک تا نیمه سنگین است. از طرفی طیف DSC (نمودار ۸) یک تحول شدید گرمازا در دمای $174/1$ درجه سانتیگراد گزارش می‌کند.

نقطه شروع این تحول در طیف TG (نمودار ۶) یک افت وزنی $9/5$ درصدی دارد که حاکی از تجزیه عامل پفزای شیمیایی و خروج گاز ناشی از افت وزنی با افزایش دما و تخریب پلیمر بوده که ادامه یافته تا اینکه در 600 کل پلیمر از بین رفته و $16/1$ درصد ماده معدنی باقی مانده است.

از طرفی در بخش‌های قبلی وجود دی‌اکسید روی که همان ماده معدنی است مشخص شده بود که بعنوان فعال‌کننده عامل پفزای آزودی کربن امید است. لذا می‌توان نتیجه گرفت که عامل پفزا همان آزودی کربن امید بوده و مقدار دی‌اکسید روی $16/1$ درصد از مستریج زرد پررنگ که حاوی عامل پفزا (BLA) است، می‌باشد.

طیف DSC مستریج زرد کم‌رنگ (نمودار ۷) حاکی از یک رویداد گرماگیر در دمای $91/8$ درجه سانتیگراد می‌باشد که دقیقاً با نقطه ذوب کریستالی کوپلیمر EVA منطبق است. در دمای 180 درجه سانتیگراد نیز یک تحول گرمازا روی داده است. متناظر این دما در طیف TG (نمودار ۵) حاکی از یک افت وزنی به میزان یک درصد دارد که قطعاً متعلق به تجزیه عامل شبکه‌کننده از قبیل

(لازم به ذکر است که ابتدا فیلم‌های با ضخامت‌های مختلف تهیه و میزان جذب فیلم‌هایی که در محدوده $0/2$ تا $0/7$ قرار داشت یعنی دو فیلم فوق انتخاب گردید).

برای تعیین نوع و درصد مواد مصرفی شامل انواع پرکننده‌ها، هسته‌سازها، فعال‌کننده‌ها عوامل پفزا و شبکه‌کننده و غیره از روش متداول کوره ASTM, 1992 استفاده شد. خاکستر حاصله تحت آزمایش مادون قرمز (IR) قرار گرفت و طیف مربوطه که در نمودار ۴ نشانگر آن است که خاکستر دارای دو نوع ماده مصرفی است. همچنین مخلوط آماده برای قالب‌گیری دارای سه بخش مشخص شامل گرانول‌های EVA سفید رنگ، خرده‌های حاوی مستریج زرد کم‌رنگ و زرد پررنگ که درصد وزن این سه با کمک ترازوی دیجیتال دقیق اندازه‌گیری گردید. برای تعیین نوع رنگدانه مصرفی در تولید بویه، آزمایش IR از طریق تهیه قرص استاندارد (مخلوط کردن رنگ با پودر پتاسیم برماید (KBr) و پرس کردن آن) و سپس تهیه طیف جذب نمونه استفاده شد. مقایسه طیف حاصله با طیف‌های بانک اطلاعاتی خود دستگاه FTIR، نوع رنگدانه را با نام تجاری SUN FAST YELLOW مشخص نمود. این رنگدانه توسط شرکت Sun Chem Corp. در ۵ نوع مختلف تولید می‌شود که تنها کد یک آن با نقطه ذوب 256 درجه سانتیگراد در آب نامحلول و برای اینکار مناسب می‌باشد.

و خواص فیزیکی و مکانیکی نمونه تولیدی و نمونه خارجی براساس استاندارد ASTM مطابق جدول ۲ اندازه‌گیری گردید.

نتایج

کار تولید آزمایشی براساس فرمول جدول ۱ بوسیله یک دستگاه رول میل آزمایشگاهی و یک دستگاه پرس انجام گرفته است.

ضریب K در رابطه (۱): $K = 7/18 \times 10^{-2}$

درصد وینیل استات (فیلم با ضخامت $0/234$ میلی‌متر): $15/5$ درصد

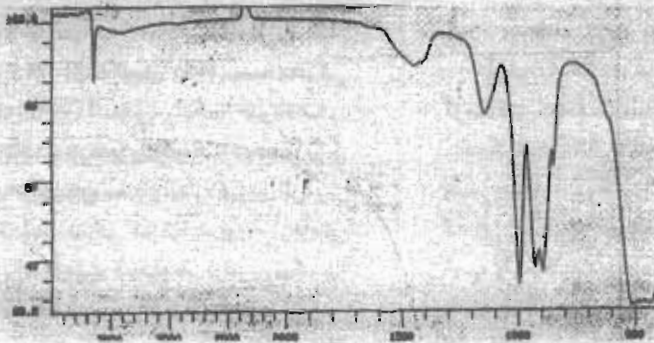
درصد وینیل استات (فیلم با ضخامت $0/171$ میلی‌متر): $15/0$ درصد

در نمودار ۴ جذب در طول موج $400-520 \text{ cm}^{-1}$ ، 3400 و 2900 حاکی از وجود اکسید روی دارد که بعنوان فعال‌کننده عوامل پفزای شیمیایی از نوع آزودی کربن امیدها مورد استفاده قرار گرفته است.

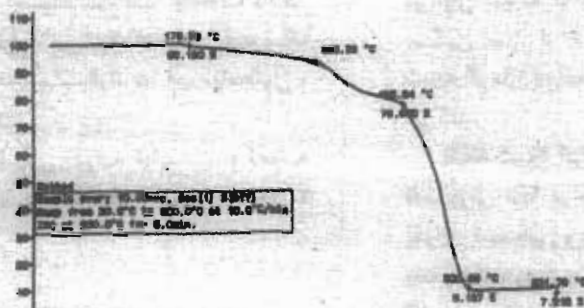
جذب‌های موجود در طول موج $900-1100 \text{ cm}^{-1}$ انحصاراً به ترکیبات سیلیکاتی اختصاص دارد و با توجه به

بود این ماده معدنی پودر کاتولن است که معمولاً همراه عوامل شبکه کننده پراکسیدی برای کاهش خطر انفجار و افزایش پایداری آنها استفاده می شود. پراکسیدهای موجود در بازار معمولاً با غلظت های ۳۰ تا ۷۰ درصد عرضه می شوند لذا می توان میزان پراکسید مصرفی را حدود ۱/۸ تا ۰/۸ درصد برآورد نمود که کمتر از میزان مورد انتظار است.

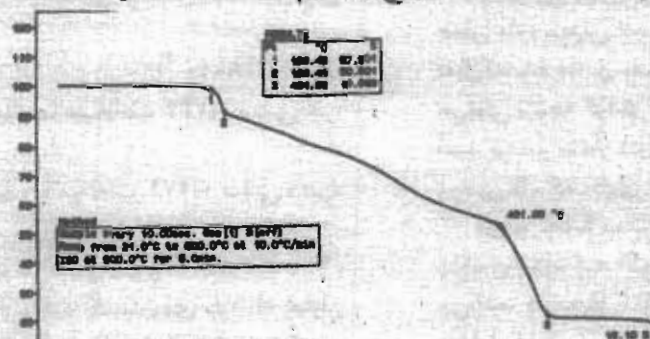
دی کیومیل پراکسید است. پدیده گرماگیر (نمودار ۷) در ۲۵۰ درجه سانتیگراد احتمالاً نقطه ذوب رنگدانه و کاهش وزن از دمای ۵۰۰ درجه سانتیگراد به بعد و عدم تغییر وزن ۵ دقیقه در ۶۰۰ درجه سانتیگراد نشانگر تجزیه مواد پلیمری و آلی و باقی ماندن مواد مصرفی است که به میزان ۹/۱ درصد می باشد. چون طیف IR فقط اکسید روی و کاتولن را مشخص کرده

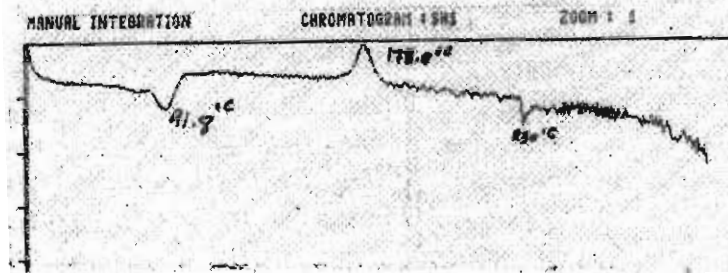
نمودار ۴: طیف FT IR خاکستر ستر بیج (پرکننده موجود در بویه)

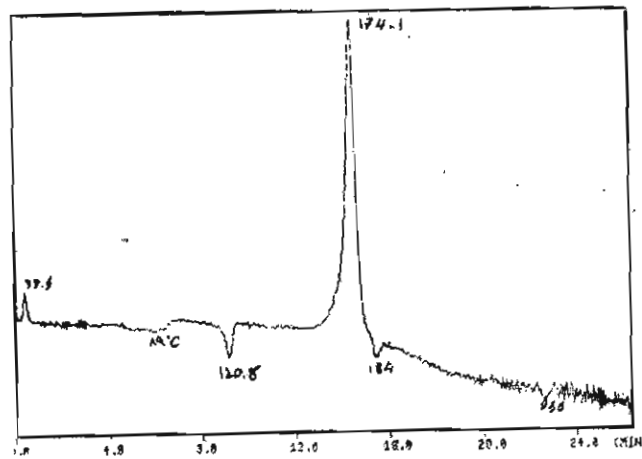
نمودار ۵: طیف TG ستر بیج (زرد کم رنگ) حاوی عامل شبکه کننده

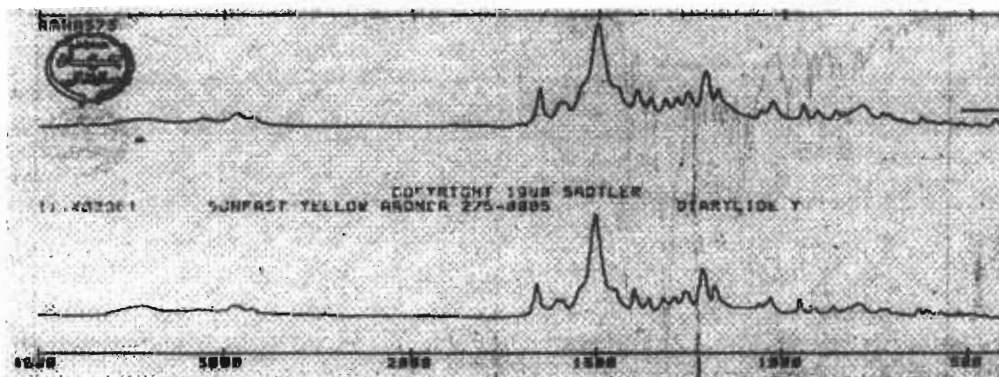
نمودار ۶: طیف TG ستر بیج (زرد پر رنگ) حاوی عامل پفزا

نمودار ۷: طیف DSC مستر بیج (زرد کم رنگ) حاوی عامل شبکه کننده

نمودار ۸: طیف DSC مستر بیج (زرد پر رنگ) حاوی عامل پفزا

نمودار ۹: طیف جذب FTIR رنگدانه مصرلی در بویه

ACDA منجر به تولید ۲۲ درصد گاز خواهد شد. بنابراین می‌توان تخمین زد که ۲۹/۷ درصد عامل پفزا در مستر بیج حاوی PE بکار رفته است.

$$0.1095 \times (170/322) = 0.297$$

لذا در کل ترکیب میزان عامل پفزا عبارت خواهد بود از:

$$0.1164 \times 0.297 = 0.0347$$

یعنی حدود ۵ درصد کل ترکیب از عامل پفزای ADCA است.

۴) فعال‌کننده: چنانچه قبلاً نشان داده شد از پر اکسید روی بعنوان فعال‌کننده استفاده شده است و میزان آن حدود نصف ماده معدنی موجود یعنی ۲/۶ درصد برآورد گردیده است.

۵) فیلر که نوع آن کائولین تشخیص داده شده برابر میزان اکسید روی یعنی ۲/۶ درصد تعیین شده است. در مجموع با بررسی‌های مشابه که بدلیل رعایت اختصار از ذکر همه آنها خودداری می‌گردد. نتایج فرمولاسیون حاصل از این آنالیز در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: نتایج فرمولاسیون حاصل از آنالیز

ردیف	نقش	نام ماده شیمیایی	نسبت (PHR)
۱	پلیمر اصلی	E.V.A	۸۴
۲	پلیمر فرعی	پلی اتیلن سبک (LDPE)	۱۶
۳	عامل پفزا (B.L.A)	آزودی کربن آمید (ADCA)	۶
۴	فعال‌کننده	اکسید روی (ZnO)	۳
۵	فیلر	کائولین	۳
۶	عامل شبکه‌کننده (C.L.A)	دی کیوبیل پراکسید	۱۷
۷	روان‌کننده	اسید استاریک	۲
۸	رنگ	زرد (SUN FAST YELLOW)	به اندازه دلخواه

بحث

مقاومت بویه را در مقابل سایش با طناب تور نشان می‌دهد. در واقع زیاد بودن آن عامل منفی محسوب می‌گردد. میزان جذب آب نیز در سنگین شدن بویه ناشی از جذب آب و کاهش کارایی مؤثر خواهد بود و اما نشست فشاری شاخص است برای سنجش میزان متراکم و منقبض شدن بویه وقتی تحت فشار هیدرو استاتیک در اعماق آب قرار می‌گیرد. بدیهی است هر چه این عامل بیشتر باشد منجر به کاهش کارایی بویه در روشهای صیدی که از بویه در اعماق آب استفاده می‌شود، خواهد

ارائه فرمولاسیون:

۱) پلیمر پایه E.V.A: چنانچه قبلاً اشاره گردید ۷۵/۵ درصد کوپلیمر اتیلن وینیل استات (با حدود ۱۵ درصد وینیل استات) قبل از تزریق بطور خالص با دو مستر بیج زرد کم‌رنگ و زرد پر رنگ (جمعاً ۲۴/۵ درصد بوده و عمدتاً حاوی EVA است) می‌توان میزان کل EVA را ۸۳/۶ درصد برآورد نمود.

$$(0.33 \times 0.245) + 0.755 = 0.836$$

۲) پلیمر PE: میزان PE مصرفی را صرف نظر از مواد افزودنی با استفاده از میزان مستر بیج زرد پر رنگ می‌توان برآورد نمود.

$$(0.67 \times 0.245 = 0.164)$$

و چنانچه اشاره گردید PE مصرفی دانسیته کم‌الی متوسط خواهد بود. بدین ترتیب اگر پلیمر مصرفی را در مجموع PHR ۱۰۰ فرض کنیم می‌توان PHR ۱۶ آنرا PE و PHR ۸۴ آنرا EVA فرض نمود.

۳) ماده پفزا B.L.A: تجزیه عامل شیمیایی که آزودی کربن آمید ADCA تشخیص داده شده در مستر بیج زرد پر رنگ تولید ۹/۵ درصد وزنی گاز نموده و تجزیه

خواص فیزیکی و مکانیکی نمونه تولیدی و نمونه خارجی براساس استاندارد ASTM مقایسه گردید. چنانچه در جدول ۲ ملاحظه می‌شود. جرم حجمی نمونه تولیدی ۵/۳ درصد کمتر از نمونه خارجی آن است. یعنی بویانسی آن که خاصیت اصلی و مورد انتظار بویه است بیشتر بوده و کارایی آن در بالا نگه داشتن تور بهتر خواهد بود. دو خاصیت میزان جذب آب و میزان سایش به مقدار جزئی با نمونه خارجی تفاوت داشته و بیشتر است. میزان سایش به عمر نگهداری بویه مربوط بوده و

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از سازمان شیلات ایران که هزینه‌های پروژه را تامین نمود، مرکز تحقیقات مهندسی جهاد، مرکز تحقیقات مهندس عصر انقلاب، شرکت مهندسین مشاور شایان پلیمر، مرکز تحقیقات و توسعه علوم و تکنولوژی مواد پلیمری که آزمایشهای مورد نیاز با امکانات آنان صورت گرفته نهایت تشکر و قدردانی بعمل می‌آید.

منابع

- ASTM (American Society for Testing and Material) , 1984. Annual book of ASTM standards. Vol. 8.2-D4218.
- Bugada, D.C. and Rudin, A. 1992. Euro. Polymer Journal. Vol. 28, No.3, pp.219-227.
- Copolymers Center. www.specialchem4adhesives.com/tc/ethylene-copolymersEthylene-product-Ethylene vinyl acetate.
- Dawkins, F. , 1978. Development in polymer characterization. Applied Science Publishers LTD., London, UK. 282P.
- Encyclopedia of Polymer Science and Engineering , 1985. Wiley J. & Sons Inc. New York, USA. Vol. 3, 820P.
- Haslam, J. ; Willis H.A. and Squirrell, D.C.M. , 1972. Identification and analysis of plastics. Iliffe Book. London, UK., pp.381-384.
- Hummel, O. And Scholl, F. , 1981. Atlas of polymer and plastic analysis. Carl Hanser Verlag, Munich, Germany. Vol. 3, 587P.
- Semerdjiev, S. , 1982. Introduction to structural

شد. برای نمونه روش ترال و روش لانگ لاین که اصولاً در این گونه روشهای صید برای آبهای عمیق بویه‌های اسفنجی کمتر مورد استفاده می‌باشند. اما در سایر روشها مانند صید انتظاری (Gill net) و صید محاصره‌ای (persine) صید پره در شمال که قریب به اتفاق صید کشور را شامل می‌شود. از بویه در سطح آب استفاده می‌گردد، لذا ضعف ۲۸ درصدی در این عامل هر چند قابل رفع است اما مانعی در بهره‌برداری از آن شمرده نمی‌شود. بخش قابل توجهی از کاستی‌های فوق‌الذکر بدلیل نبود امکانات کافی خصوصاً دستگاه تزریق باز می‌گردد که موجب عدم دسترسی به محصولی کاملاً یکنواخت گردید. لذا قبل از انجام هر گونه تغییر در فرمول، تکرار تولید با امکانات کافی توصیه می‌گردد. پس از این مرحله با تغییر در فرمولاسیون نیز می‌توان خواص محصول را بهینه نمود. برای نمونه کاهش اندک میزان عامل پفزا هر چهار شاخص جدول ۲ را در جهت معکوس حرکت خواهد داد یعنی باعث افزایش جرم حجمی و کاهش نشست فشاری، جذب آب و سایش خواهد شد. یعنی خواص آن به نمونه خارجی نزدیکتر می‌شود. اما با افزایش نسبت پلی اتیلن به پلی اتیلن وینیل استات ضمن کاهش جرم حجمی می‌توان توقع داشت که جذب آب نیز کاهش یابد. چرا که پلی اتیلن غیر قطبی و پلی اتیلن وینیل استات یک مولکول قطبی است و لذا جذب آب بیشتری می‌تواند داشته باشد. اما این تغییر نیز تا حدی که به مقاومت محصول در مقابل اشعه فرابنفش نور خورشید آسیب نرساند مجاز خواهد بود. در مجموع می‌توان بیان نمود، به رغم وجود پاره‌ای نواقص در ابزار تولید، نمونه تولیدی حاصل از فرمول ارائه شده کاملاً رضایت‌بخش است و با انجام اصلاحاتی براحتی می‌تواند جایگزین نمونه خارجی گردد و سالیانه از خروج صدها هزار دلار ارز جلوگیری نماید.

جدول ۲: مقایسه خواص فیزیکی و مکانیکی نمونه تولیدی و نمونه خارجی

درصد اختلاف	نمونه تولیدی	نمونه خارجی	استاندارد آزمایش	خاصیت فیزیکی
- ۵/۳	۱۴۱	۱۴۹	ASTM D3575A	جرم حجمی (کیلو گرم بر مترمکعب)
+۲۸	۱۵/۱	۱۱/۸	ASTM D3575	نشست فشاری (درصد)
+ ۶/۶	۰/۲۲۴	۰/۲۱۰	ASTM D3575	میزان جذب آب (کیلو گرم بر مترمکعب)
+ ۱/۷	۳۵۶	۳۵۰	DIN 53516	میزان سایش (میلی مترمکعب)

Society of Plastics Engineers Inc. Manchester, UK. 120P.

Polymer foam. Phys. Ed 12, pp.901-911.

Ting, K.W. , 1974. Journal of Polymer Science.

Developing the chemical formulae for production of EVA Buoy using Reversed Engineering Method

Shahmohammadi H.R.

h_r_shahmo@yahoo.com

Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box: 14155-6116 Tehran, Iran

Received: July 2005

Accepted: March 2006

Keywords: Buoy, (Ethylene Vinyl Acetate) EVA, Chemical Formulae, Reversed Engineering

Abstract

A series of chemical and instrumental analyses was employed using final buoy samples in a Reversed Engineering Method to develop the formulation for production of Ethylene Vinyl Acetate (EVA) buoys. To accomplish the goal, FTIR, DSC, and TGA and chemical analyses such as Furnace Test were conducted on the samples. The formulation was found to be composed of Co-Polymer Ethylene Acetate PHR 84, LDPE 16 PHR, ADCA 6 PHR, Zinc Oxide 3 PHR, Kaolin Clay 3 PHR, Dicumil Peroxide 1.7 PHR, and Stearic Acid 2 PHR.